

החוק נגד המין

האם יפעל החוק נגד המו"לים המסתוריים שהציפו את המדינה בחוברות מין?

אשה חצייערומה הנחיתה מהלומת אבוק בגבר המתמוטט. מעליה, באותיות ענק אדומות, הכריזה הכותרת: חיי המין בתמונות. היתה זו אחת מהחוברות החצי פורנוגרפיות, שהציפו את השוק הישראלי אחרי מבצע סיני בהמוניהן, שימשו השבוע כמחיר לציד שערכו כ-200 שטרלים אשר פשטו בקיוסקים כדי להחרימן כחומר פורנוגרפי, עצרו בשלב הראשון רק מספר מפיציים ובעלי בתידפוס, האשימו אותם בעיקר ציור ובעלי תמונות כמו אייזנשטן שם בית הדפוס על החוברות, כפי שדורש החוק. עיקר המאבק המשפטי בעתיד יהיה על הוכחות שתביא המשטרה המבקשת להפעיל כגון את החוק למניעת הפצת דבר תועבה, כפי שהוא מוגדר בפירושו. עורכי החוברות, מו"לים מסתוריים, שהסתתרו מאחורי תיבות דואר אלמוניות, הבטיחו בשער הכל: מחקרענק על מינהגי המין של הנוער הישראלי; תמונות על חובבותן של האחיות, הגורות הצניעות במסגרת ועוד ועוד — הכל במחיר של 500 פרוטה.

היתה זו חוברת אחת בלבד. כמוה היו רבות: עולם המין, חיי המין, חידון המין, מסתרי המין. היתה להן מכנה משותף אחד: סתרי המין. בקילוח דק ובלתי-מורגש, הופיעה ספרות ענפה על נושאים מיניים בשוק הישראלי משך שנים רבות. אולם בעוד שעד עתה היו אלה ספרונים קטנים, שהיצוגיות היתה חיי חרת ומחירם נע בדרך-כלל בין 150—200 פרוטות, החלו המו"לים הרבים, שפלטו לשטח מכניס זה בשתיים האחרונות, בהפצת חוברות בעלות מתכונת רחבה יותר, עטיפה צבעונית מגרה, שעליה הופיעה תמיד דמות של אשה בתנוחה מסוימת מאד. בארץ בישראל, מובטחת לכל אחת מן החוברות הקטנות והזולות תפוצה של מיני מים 1000-1200 טפסים. אם החוברת נמכרת ב-2500 טפסים, נחשב הדבר להצלחה בינונית. החוברות על נושאי המין זכו מיד עם הופעתן הראשונה בשוק, לתפוצה של כ-4000 טפסים, שהיא תפוצה עצומה. כאשר נוכחו המו"לים האחרים, כי הנסיון עלה יפה, נתפסו כולם לבינוס זה. לא היה דבר קל למייל מלהוציא חוברת

על נושא זה. כל מה שהיה עליו לעשות הוא לקנות מספר חוברות על נושא המין, המיובאות ארצה באישור השלטונות, ובהקצבה של מטבע זר, לבחור מתוך החומר מספר מאמרים וצילומים, שאינם בגדר של פורנוגרפיה טהורה, אולם מספיקים כדי לייצור גירוי מיני אצל הקורא. מייבאי הספרות הלועזית בנושא המין, נוכחו עד מהרה כי בארץ קיים כר נרחב לפעולה עבורם, הרחיבו את עסקיהם, החלו לייבא גם סדרות שלמות של ספרים בהרצאות מפוארות, שנושאים היה אחד: ההסטריות, הטכניקה והפילוסופיה של האירוע. טיקה בקולנוע, בפרסומת, בחיים ובאמנות.

רפואה מונעת בחיתולים

בשלב ראשון הסו עדין המו"לים להשתמש בחומר הנועז יותר, שהופיע בעתונים ובספרים שהובאו לרוב מצרפת. הם חששו כי תקום סערה צבורית בקרב חוגי המחקרים בארץ, תאלץ את המשטרה לנקוט נגדם באמצעים. אולם כאשר נוכחו כי שום תגובה לא באה, נעשו נועזים יותר. עורכי החוברות המיניות ראו את עצמם כמחנכים חלוצים לכל דבר. כתבו הם באחת החוברות הראשונות: "הבוורות בכל הנוגע לעניני מין רבה מאד. אין כל חינוך מיני. ההורים פשוט מתעלמים מן הבעיה. הצעיר צריך ללמוד הכל בהיחבא, מתוך רומנים, מאיפורמציה של חברים, מספרות זולה וכדו. הספרים על נושאי מין אינם נמצאים ביחס לחשיבות הנושא. ישנם מספר ספרי יסוד טובים, אולם תפוצתם אינה מניחה את הדעת. ספרים אלה מן הדין שהיו צריכים להימצא בגלוי בכל ארון ספרים. וכל נער ונערה היו חייבים להיות בקיאים בהם." החוברת אף מצטטת סכסולוג, הממחיש גם הוא עד כמה חשוב הדבר, שהצעירים במדינה וכלו לקרוא ולהחכים מחוברות מעין אלה. מספרות החוברות: "סכסולוג ישראלי נודע אמר לנו בנושא זה, כי ידע המין נשאר אפוף מסתורין לרבים — דבר המהווה מצב הרה שואה. המוסדות הציבוריים ליעוץ בבעיות מין מפגרים מאד. אין הציבור נוטה להיעזר ביועצים מקצועיים,

בעלי ידע מדעי והבנה רבה, ונוטה לסמוך על שיפוטו הוא. הרפואה המינית המונעת עדיין בחיתוליה." אולם החוברות עצמן, אשר הופיעו מדי פעם בפעם כהוצאה חרד-פעמית, היו רחוקות מאד מהנסיון לחנך. ההיפך היה הנכון. ציטטה חוברת אחת את הנעשה באוקלהומה סיטי, "עיר הונות והפשע": "גבר נעצר בפתחו של אחד הבתים ומצית סיגריה. הוא נושא את עיניו ורואה נערה בלונדינית, שורפת אברים, ניצבת בפינת חדר המדרגות. היא שואלת אותו באם הוא מעונין במעט פעולה. בוא אתי יקירי, היא אומרת, אני אעשה אותך לאושר. הוא מניד ראשו ומסתלק. אך האשה אינה מתקשה כלל למצוא לה לקוח אחר, מבין עשרות ומאות רודפי התענוגות הממלאים את הרחובות." קיים חוק במדינה, המחייב כל כתביעת לקבל רשיון לפני הופעתו. לאיש מבין המו"לים של חוברות המין לא היה רשיון כזה. הם פשוט הערימו על החוק. מאחר ולא היה צורך ברשיון להוצאה חרד-פעמית, היתה כל חוברת, בפני עצמה, הוצאה חרד-פעמית. העריכה היתה דומה לפליא. התורמר היה שדה. ואפילו השם היה כמעט זהה. אך למרות כל זה, נכתב על השער כי זו הוצאה חרד-פעמית. לאחרונה הגיעו הדברים לידי כך, שעל השער צויין בפירושו: הוצאה חרד-פעמית מספר 2, מספר 3, וכדומה.

חיימין מדעיים
כסוף חודש פברואר השנה, הופיעה בשוק חוברת חדשה, שנקראה חיי המין בתמונות. העורך היה ד. ל. שגב. החוברת לא היתה שונה בהרבה מאחיותיה הבכורות, שבחברתן ניצבה על דוכני המכירה. על העטיפה האחורית הופיעה כרגיל הכתובת "הוצאה חרד-פעמית". אולם שלא כיתר ה"מו"לים, המנסים את מזלם מדי פעם בפעם בהוצאת חוברות מין מסיבות חומריות בלבד, היא למפיצי חוברת זו יומרות מרחיקות לכת. האיש העומד מאחורי הוצאה זו של חיי המין בתמונות, הוא כמעט צברי: דויד ליפשיץ (27), שבא בגיל רך מרוסיה עם הריו ליפשיץ, שלמד מדעי-הרוח בירושלים,

החליט כי השטח בו יעסוק יהיה מו"לות. מכל מה שנראה לו ראוי וכדאי להוצאה, בחר דויד דחקא את שטח המין. הוא אינו מסתיר כי הצד העסקי קסם לו. אולם הוא עומד בתוקף על כך, כי נתן ויתן את דעתו על התועלת החינוכית שתצמח לנוער ולמי בוגרים מהחוברות שהוא מוציא לאור. את החוברת הראשונה הדפיס ב-4500 טפסים. מהם נמכרו למעלה מ-3000. אם כי נכתב כי זו הוצאה חרד-פעמית, ידע ליפשיץ כבר אז, כי יהיה לזה המשך. כתובת לא היתה מצוינת על החוברת, ולכן לא נתקבלו שום תגובות. אולם ממה ששמע מהמפיצים והמוכרים, הבין הצעיר הדינמי, כי מכרה זהב נפתח לפניו, ניגש במרץ להכנת חוברת חיי המין בתמונות, מספר 2. סיפר השבוע דויד ליפשיץ לכתב העולם הזה: "ידעתי עוד קודם, שקיים צורך וביקוש עצום בנושא זה, שלא בא מעולם על סיפוקי. החלטתי למלא את החסר. המבנה היתה לתת בכל חוברת מאמר מדעי אחד או שניים, מתורגם מספרות מדעית כמו הירחון הסקסולוגי האמריקאי. הגעתי למסקנה, כי חוברת שתהיה כולה מדעית, רק עתיף את הקורא. החלטתי לכן, להכניס בכל חוברת רשימות מעיתונות בינלאומית על נושאי המין, כתובות בסגנון קל ובלתי תמונות הנדרשות ליצירת האווירה". מיד אחרי הופעתה של החוברת הראשונה, יצא דויד ליפשיץ לאור, הופיע במשרדו של הדר אורון חלף ממשרד הפנים, הגיש בקשה לרשיון להוצאת כתב עת דויד-שבוני קבוצי. הדבר הראשון שדקר את עיניו של חלף, היה שם העתון החדש: חיי המין בתמונות. הוא פנה אל הממונים עליו, שהיו ראו לו לכתב את מתן הרשיון, בכל פעם שלפשיץ בא, נדחה בטענת עיכוב טכני. לבסוף הסבירו לו, כי חסרה רק חתימתו של הממונה על המחוז. הוסבר לו אז, כי מטעם המשטרה לא הובעה התנגדות, אך ה"ממונה חשש מיצירת תקדים, ביקש חתמת דעת של ראשי משרד הפנים.

מחרד המיניות ועד הסטריפטיז

ליפשיץ עצמו לא חיכה לרשיון, אלא הוציא אחרי הוצאת החרד-פעמית הראשונה הוצאה חד פעמית שניה, שלישית ורביעית. מפעם לפעם נוספו יותר פרטים על המוציאים לאור. אולם עד להוצאתה של החוברת האחרונה, לא הופיעה כתובת כל-שהי על גבי המעטפה. גם התוכן היה רחוק מלהיות מחנך. מאידך ניסה העורך לשחזר ליצירתו אופי רציני, הגיש בכל פעם רשימות כאילו-מדעיות כמו טיפוסים הגבוהים האידיאלי בחמישים השנים האחרונות, או מאמר על פחלות המין ואבתנות. סודות מחזרי המיניות, קח את אשתו ותן לי את אשתך, סיור בקברטים של סטריפטיז — הם שלושת המאמרים הפותחים את החוברות האחרונות. "זה מענין, מבדר ומיחנך", טוען ליפשיץ. לעומת זאת הוא מלא טענות כריזמות כלפי העתונות, שלדעתו מגלה התחסדות קבועה במקומה, בהתקפה את החוברות שלו. קבע ליפשיץ ברצינות מרהבה: "מה כל ההתרגשות? ההתקפה של חוגים מסוימים אינה נובעת מידיעת הדבר, רים, אלא מרצונם להיות קובעי המוסר. מלהמת עצונותם בספרות קיימת מעולם. במקום לצעוק ולהתקף, מוטב היה לו נתנו אותם בריסמכא איסטניסים עצות עניניות, ואז היינו יכולים לשפר את ההרצאה לתועלת הכלל. אין ספק שיש מקום לספרות הזאת, שתמלא את מקום החינוך המיני החסר."

חיי
מין
בתמונות

19 תצלומים

ד"ר מ. ליפשיץ
נשיא ועדת המיניות
במשרד הפנים

23 מ"מ. הוס"פ
חתימת בינלאומית
קטני יחידות מוסדות
היר - יפ

500 - 3 פרוטה

מו"ל ליפשיץ ותוצרתו
מזמוטין, בחולין, נישואין

חיי
מין
בתמונות

4 חיי
500 פרוטה

ד"ר מ. ליפשיץ
נשיא ועדת המיניות
במשרד הפנים

23 מ"מ. הוס"פ
חתימת בינלאומית
קטני יחידות מוסדות
היר - יפ